



СКЖПЕРНИКЪ

Имало едно време голѣмъ скжперникъ. Самъ живѣлъ и самъ си готвѣлъ. За да спести дървата, сварилъ си бобъ за цѣла седмица. Първитѣ дни го ялъ съ охота.

На третия денъ бобътъ се вкисналъ. Но той пакъ го ялъ.

На седмия денъ си сипалъ отново каквото останало отъ боба, който билъ толкова вкиснатъ, че не можелъ и той дори да го яде. Поднасялъ лъжицата до устата си и пакъ я връщалъ.

Скжперникътъ седналъ на трапезата, гледалъ боба и се чудѣлъ какво да прави — свидно му било да го хвърли.

Но изведнажъ станалъ, извадилъ отъ долапа шишенце ракия, налялъ въ чакша, турилъ я предъ себе си и си казалъ :

— Ако изядешъ този бо-объ, ще ти дамъ чашка ракия!

Следъ като изялъ боба съ голѣма мжка пакъ си рекълъ :

— Излъгахъ те-е-е! Нѣма да ти дамъ ракията. Тя трѣбва за други пжтъ, когато ще има още по-вкиснатъ бобъ.

Скжперникътъ върналъ ракията отъ чашката въ шишенцето и я заключилъ въ долапа.

Такива смѣшки малкитѣ читатели ще намѣрятъ въ сборника за детски утра и забави Смѣхурко, второ допълнено и преработено издание на „Хемусъ“.

ЦАРЬТЪ НА ХУМОРА ВЪ АМЕРИКА

Всички американски вестници още се пълнятъ съ статии за царя на хумора въ Америка — Вили Роджерсъ, който заедно съ прочутия детець Вили Постомъ трагично завърши своя животъ на 16 августъ м. г.

Животътъ на този интересенъ и даровитъ човѣкъ прилича на истински филмовъ романъ.

Трима отъ праѣдитѣ на Роджерса сж били чистокрѣвни индианци. Той е роденъ презъ 1879 година. Въ училище билъ лошъ ученикъ. Но още на четринадесетата година той положилъ изпитъ за ковбой и показалъ голѣма сржчностъ при хвърляне на ласо.

Като ковбой Роджерсъ считалъ по цѣла Америка. Билъ е и морякъ. Продавалъ и вестници въ Аржентина. По едно време се озовалъ въ Англия, дето се записалъ като доброволецъ въ англо-бурската война. Повѣрено му било едно стадо добитѣкъ да го съпроводи въ Южна Африка.

Въ англо-бурската война Роджерсъ билъ главенъ надзирателъ въ щаба на единъ английски коненъ полкъ и минавалъ като най-добъръ познавачъ на конетѣ. За Роджерсъ се заинтересувала по онова време и дирекцията на единъ циркъ въ Йохансбургъ, дето, следъ свършване на войната, билъ приетъ за яздачъ. Като такъвъ той обиколилъ цѣла Южна Африка и учудвалъ навредъ публиката съ своята сржчностъ.

Като се завърналъ въ Съединенитѣ американски щати, Роджерсъ продѣлжилъ своя занаятъ като яздачъ въ цирка и скоро станалъ най-интересенъ номеръ въ голѣмитѣ циркове. А въ хвърлянето на ласо билъ ненадминатъ. Залавялъ съ своето вжже не само буйни коне, но и бѣсни бикове.

Единъ театраленъ артистъ забележилъ, че Роджерсъ е много досѣтливъ и духовитъ човѣкъ, който изсипва своитѣ анекдоти и смѣшки като изъ ржавъ. Посрѣдствомъ него, Роджерсъ билъ приетъ въ театръ „Виктория“ въ Ню-Йоркъ. Въ много скоро време той станалъ най-любимиятъ комикъ, и американската публика, като луда, тичала въ театъра за да чуе духовититѣ Роджерсови смѣшки.

Ала Роджерсъ не се задоволилъ съ това. Той станалъ и радио-говорителъ и по радиото цѣли десетъ години забавлявалъ американската публика съ своитѣ духовитости. Покрай това неговитѣ духовитости сж били публикувани въ 350 седмични и 200 дневни вестници. Той почналъ да пише хумористични романи и разкази и ималъ около 40 милиона читатели.

По този начинъ станалъ най-известниятъ човѣкъ въ Америка и билъ въ голѣма близостъ съ короновани глави. Всички слушали съ наслада неговитѣ шегги и

духовитости, които не били нито груби, нито безвкусни, макаръ да сж се отличавали винаги съ остра ирония.

Роджерсъ ималъ грамadni приходи и принадлежалъ къмъ най-богатитѣ люде на Калифорния, дето живѣлъ напоследѣкъ. Оплакала го цѣла Америка.

Малкитѣ читатели виждатъ отъ твѣ бележки на каква голѣма цена сж хуморътъ и смѣхътъ въ Америка. Тѣ сж на цена и въ нашата страна. Особено много ги обичатъ и дирятъ малкитѣ българчета. На хумора и смѣха е отдѣлено най-първо мѣсто въ страницитѣ на Детска радостъ и вестниче Врабче. А най-много и най-хубави хумористични книги сж издадени отъ Хемусъ.

НАГРАДЕНИ КНИГИ

Министерството на народната просвѣта е наградило следнитѣ книги, издѣзли презъ 1934 година: Когато бѣхъ малкъ, разкази за всички отъ Добър Немировъ; Мълчаливи герои, повесть отъ Дора Габе; Кладенче, приказки отъ Ангелъ Каралийчевъ и Зарко и хвърчилата, повесть отъ Фани Попова-Мутафова. Първитѣ три книги сж издадени отъ „Хемусъ“.



НАЙ-ХУБАВИТЪ ПОДАРЪЦИ ЗА ДЕЦАТА И ЮНОШИ

НАЙ-НОВИ ИЗДАНИЯ НА „ХЕМУСЪ“

- Майчини пѣсни, стихове за бебета отъ Стилиянъ Чинлигировъ. Илюстриралъ В. Лазаркевичъ. Разкошно подвързана. 20
- Сватбата на Мишока Мики, приказка отъ Николай Фолъ. Илюстрирани съ цвѣтни и черни картинки художницитѣ Илия Бешковъ, Пенчо Георгиевъ и Георги Поповъ. Разкошно подвързана. 30
- Небивало, весели стихове за деца отъ И. Стубель. Илюстриралъ Н. Тузусовъ. 20
- Захарното момиче, приказки за деца отъ Светослав Минковъ. Илюстриралъ В. Лазаркевичъ. 30
- Крачуланъ и Караманъ, весела поема за деца и юноши отъ Славчо Красински. Илюстрира Илия Бешковъ. 30
- Късметъ, пиеска за деца отъ Никола Никитовъ. 15
- Юнакъ Гого, пиеса за деца отъ Г. Караивановъ. 20
- Желю жълтицата — приказки отъ Стефанъ Мокревъ. Илюстрира Георги Атанасовъ. 10
- Чудесното пжтешествие на Малкия Нилсъ отъ Селма Лагерльофъ. Преведе Л. Велчевъ. Разкошно подвързана. 60
- Вестникарче-милионеръ, романъ отъ Х. Доминкъ. Преведе Н. Николовъ. Разкошно подвързана. 60
- Биби, романъ отъ Каринъ Михаелисъ, преведе Христина Стоянова. 50
- Пуць, Жълтурко и тѣхнитѣ гости, весела история изъ живота на домашнитѣ кучета отъ Янъ Грабовски. Преведоха Ядвига Грудзинска и Рабашева. 40

ДО НАШИТЪ НАСТОЯТЕЛИ

Умоляватъ се настоятелитѣ, които не сж съобщили какво сж направили съ изпратенитѣ имъ книжки и приложения отъ списание „Детска радостъ“, да се обадятъ колкото се може по-скоро. Ненастаненитѣ тѣла отъ списанието да се повърнатъ овреме, защото се търсятъ отъ другадѣ, въ книгоиздателството сж останали малко екземпляри. Нека се побърза и съ изпращането на абонамента. Настоятели които следъ получаването на четвъртата книжка не уравнили смѣткитѣ си, нѣма да получатъ другитѣ книжки и ще снесатъ отговорността предъ абонатитѣ. Около издаването на списанието тая година има грамadni разходи, затова нека настоятелитѣ улеснятъ и книгоиздателството, и редакцията като изплатятъ всичко на време.

